

и сега да чуе свѣтъ, какъвъ тирянизъмъ ся работи отъ сърбитѣ и то въ това врѣме когато Русия ся бори да смачка тирянизма. Княза говори, че съ съдѣйствието на побѣдоноснитѣ руски войски, той работилъ за освобождението на християнитѣ, а неговитѣ чиновници пиятъ кръвта на хората. Тѣ ни страшно измъчиха, но Господъ нека имъ заплати.

Явете ни часъ по-скоро истина ли е това що приказватъ сърбетѣ, или има още надежда за насъ. Ний сме страшно отчаяни, очакваме отъ васъ или спасение, или по-голъмо убиство. Самата истина, явете ни я открито. Като ви поздравимъ.

Пиротъ, 27/6 1878.

Сме Ваши Почит.

Пиротски граждани.

В. Миръ, год. XIX, бр. 3871, стр. 1—2 отъ 30
апр. 1913.

1878.

Ваше Благородие!

Послѣдното Ви писмо приехме, прочетохме го съ голѣмо задоволствие, позабляжихме си малко нараненитѣ сърдца; нъ все още владѣ между насъ голѣмо сѣмѣние, като гледаме какъ ся располагатъ тукъ сърбитѣ. Вый казвате въ писмото си, че работата имъ е свършена, а тѣ наново ся захващатъ да дѣйствуватъ и напълнихъ и Келча и Пейча. Какви буклуци не сж налезли тукъ, а и постоянно налазатъ, когато напотивъ Вашето писмо трѣбваше да ся извлачатъ. Чудна работа наистина. Отъ Васъ слушаеме едно, а тукъ виждаме друго. Кое да вѣрваме, не знаеме?

Миналия день Ви писахме едно писмо, което не можехме да подпечатаме, защото стана на бързо; нъ не можехме да Ви обясниме работата по точно, понеже и ный сами ъж незнаехме добрѣ. Ето какъ е.

Подиръ прочитанието на бѣседата направили сърбитѣ два адреса, единъ до самия князь, а другъ до сръбската скупщина. Послѣ пандуретѣ събрахъ отъ дуканитѣ хора, та да ги подпишжтъ. Въ тоя день умрѣла тѣща на Маноила Тупиного и той бѣше събралъ хора да ъж погребее, а сърбитѣ ги събиратъ и ги откарватъ въ началство да подписватъ адреситѣ, та бабата още малко щеше да остане непо-